

ΑΝΤΙΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ο αξιακός κώδικας της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ

Εξεβίασαν εκλογές για να πάρουν την εξουσία. Απροετοίμαστοι για το τι θα ακολουθήσει. Ανυποψίαστοι για το βάθος της κρίσης και το μέγεθος των προβλημάτων που θα καλούνταν να διαχειριστούν. Χωρίς σχέδιο, χωρίς εμπειρία, χωρίς πυξίδα. Χωρίς αντίληψη των διεθνών συσχετισμών. Με μοναδικό εφόδιο τις ιδεοληψίες τους.

Χτίσανε επί δεκαετίες τη δόξαν ηθική ανωτερότητα της Αριστεράς πάνω σε έναν καταγγελλτικό λόγο. Μια ηθικοπλαστική ρητορεία εναντίον της εξουσίας και κάθε λογής εκπροσώπων της. Επί δεκαετίες σπλιτέυαν, κατηγορούσαν, εμέμφοντο, έδειχναν με το δάχτυλο. Αντιπολιτεύονταν εκ του ασφαλούς.

Εφτασαν τέσσερις μήνες για να δείξουν όχι μόνο την άνεση, αλλά και την ευχαρίστηση που αντλούν από τη νομή της εξουσίας. Να δείξουν το πιο απωθητικό πρόσωπό της. Ούτε σεμνά ούτε ταπεινά. Με ύφος χιλίων καρδινάλιων. Πάντοτε πεπεισμένοι, ποτέ διερωτώμενοι. Χωρίς να δείχνουν ότι αντιλαμβάνονται το βάρος της ευθύνης που φέρει η διακυβέρνηση μίας κοινωνίας. Θεωρώντας ότι η άσκηση της εξουσίας είναι ένα διασκεδαστικό παιχνίδι. Το πεδίο μίας σκαμπρόζικης εφαρμογής της θεωρίας των παιγνίων. Ασχετα εάν από τα καπρίτσια τους μπορεί να καταστραφεί μία κοινωνία ολόκληρη.

Συγκυβερνάνε με ένα κόμμα που τους χωρίζει ιδεολογική άβυσσος. Μια συνεργασία, όμως, που επιτεύχθηκε εύκολα και ανώδυνα. Σαν να ήταν έτοιμη από καιρό. Ο συγκολλητικός ιστός της εξουσίας βλέπετε. Μία συγκυβέρνηση που συνεχίζεται χωρίς ωδίνες. Παρά τις κεφαλαιώδεις διαφορές σε ζητήματα ιδεολογίας και κυβερνητικής πολιτικής. Γιατί η νομή της εξουσίας συνεχίζει να ενώνει.

Κανοναρχούν τον Τύπο για το πώς θα πρέπει να ασκεί το λειτουργήμα του. Πλήρης αντιστροφή ρόλων δηλαδή. Οι ελεγχόμενοι γίνονται ελέγχοντες. Ενίστο, με τον ζήλο ιεροεξεταστών του Μεσαίωνα. Μία πρακτική που θυμίζει καθεστώς απολυταρχικού τύπου.

Κατέλυσαν κάθε έννοια αξιοκρατίας και αριστείας. Όχι μόνο στην Παιδεία. Αλλά και στη στελέχωση του Δημοσίου. Ενας εσμός διορισμών κομματικών στελεχών, που τοποθετούνται με μοναδικό κριτήριο την κομματική ή συνδικαλιστική τους προϋπηρεσία. Ή ακόμη χειρότερα τον βαθμό συγγένειας.

Πρέπει αυτή η κυβέρνηση να έχει τα θλιβερά πρωτεία στον νεποτισμό. Εδώ δεν μιλάμε για κουμπάρους που κατηγορήσαν την επάρατο Δεξιά. Εδώ μιλάμε για όλη την γκάμα του συγγενικού δέντρου. Συγγενείς εξ αίματος, συγγενείς εξ αγχιστείας, φίλοι, κουμπάροι. Και φυσικά κάποιοι μηδίσαντες προηγούμενων κυβερνήσεων. Που σπεύδουν πρόθυμοι να χρησιμοποιηθούν και να χρησιμοποιήσουν τη νέα εξουσία.

Πλήρης απουσία αξιοκρατίας, ανυπαρξία ελέγχου και αξιολόγησης, έλλειψη ανταγωνισμού, κανένας επαγγελματισμός. Αυτό είναι το κεντρικό σύστημα αξιών του ελληνικού αριστερού λαϊκισμού που η κυβέρνηση διεκδικεί να μετατρέψει σε κεντρικό σύστημα αξιών της κοινωνίας μας. Πού 'σαι, νιόπη, που 'δειχνες, πως θα γινόμουν άλλος!

Ο Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος είναι καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου και πρώην υπουργός.